

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice – Serviciul colectare și executare silită, prin adresa nr.... din data de 25.02.2013 inregistrata la directie sub nr.... din data de 27.02.2013, cu privire la contestatia formulata de **persoana fizică X** având CNP ... și domiciliul în

Contestația, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr..../20.02.2013, a fost formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de A.F.P. și are ca obiect **obligațiile de plată accesorii în suma totală de ... lei** reprezentând:

- ... lei – dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat;
- ... lei – dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

Contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../31.12.2012 a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data primirii acestei decizii, respectiv data de **21.01.2013**, potrivit confirmării de primire existente la dosarul cauzei, și data depunerii contestației la Administrația Finanțelor Publice, respectiv **20.02.2013**, așa cum rezultă din ștampila aplicată de organul fiscal teritorial pe contestație.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.205 alin.(1) și (2), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este competenta sa solutioneze contestatia formulata de **persoana fizică X** având domiciliul în

I. Petentul formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată și calcul accesorii nr..../31.12.2012 emisă de A.F.P. și solicită anularea acesteia ca fiind nelegală din următoarele motive:

Potentul a primit de la A.F.P. un document intitulat „decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii” pentru plata sumei de ... lei reprezentând obligații de plată accesorii aferente contribuției sociale de sănătate.

Potentul precizează că nu a depus nicio declarație fiscală la C.A.S. prin care să afirme sau să confirme existența unei astfel de obligații de plată, iar C.A.S. nu a emis și nu i-a comunicat niciodată o decizie de impunere care să stabilească existența unei astfel de obligații.

A) C.A.S. nu are competența de a emite decizii de impunere conform Codului de procedură fiscală întrucât Legea nr.95/2006 nu dă în sarcina Casei posibilitatea de a emite astfel de decizii. Art.35 din Ordinul președintelui CNAS nr.617/2007 ca singur act care prevede posibilitatea emiterii unei decizii de impunere de către Casele de Asigurări de Sănătate, este un act normativ inferior legii și emis în aplicarea ei, neputând constitui temei legal de drept pentru emiterea unui act normativ câtă vreme legea nu prevede.

În situația în care organul de soluționare consideră că în mod legal a fost emisă decizia de impunere conform O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, petentul nu este de acord deoarece decizia nu cuprinde elementele obligatorii prevăzute de art.43 și art.87 sub sancțiunea nulității, respectiv lipsește debitul, modul de calcul al accesoriilor, actele normative aplicabile, termenul limită în care se pot achita creanțele principale, data ulterioară de la care ar trebui să curgă penalitățile.

Potrivit art.8 alin.(4) și alin.(5) din Ordinul Președintelui nr.617/2007, accesoriile se calculează după data emiterii deciziei, iar reglementările din Codul de procedură fiscală precizează că titlu executoriu este decizia de impunere emisă pentru creanța principală cu termenul de plată de maxim 60 zile de la data emiterii acesteia, după care pentru sumele neplătite urmează să se calculeze accesorii.

Casa de Asigurări de Sănătate a administrat prost creanța datorată de petent deoarece ar fi putut să emită o decizie de impunere la sfârșitul fiecărui an fiscal, iar după termenul legal de plată a sumei stabilite ar fi putut calcula accesorii pentru neplată.

B) În ceea ce privește creanța fiscală, aceasta nu este determinată și detaliată prin decizie, atât sub aspectul cuantumului, cât și al conținutului acesteia, când s-a născut creanța, care este modul de calcul și actele normative aplicate.

Potentul precizează că nu a depus nicio declarație fiscală la C.A.S., nu are calitatea de asigurat, nu a încheiat nici un contract de asigurare, nu a solicitat să dobândească această calitate și nici servicii medicale, nu a fost notificat pentru a încheia contract de asigurare (așa cum prevede Ordinul 345/2006), astfel încât nu poate să aibă calitatea de debitor la organul fiscal motiv pentru care nu este obligat la plata accesoriilor, iar C.A.S. nu poate avea calitatea de creditor. putând executa doar proprii asigurați așa cum sunt definiți de art.211 din Legea 95/2006.

Potentul consideră că decizia este abuzivă și nelegală datorită atitudinii de pasivitate a caselor de sănătate care dau dovadă de rea credință în relația cu contribuabilul deoarece legea impune obligații și pentru ei, respectiv conform art.222 din Legea nr.95/2006 asiguratul are dreptul de a fi informat cel puțin o

dată pe an, prin casele de asigurări, iar art.6,7 și 12 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se referă la dreptul de apreciere, rolul activ și buna credință a organului fiscal.

Tot ca motive de nulitate în considerarea prevederilor Legii nr.95/2006, petentul invocă următoarele:

Potrivit Legii nr.95/2006 sistemul de asigurări sociale are la bază două acte juridice esențiale:

- un contract cadru elaborat de CNAS și aprobat prin Hotărâre de Guvern la 31 decembrie a anului în curs pentru următorii 2 ani (art. 217 alin. (2));

- un contract de asigurare încheiat între Casele de Asigurări Sociale cu asiguratul (direct sau prin angajator) al cărui model se stabilește prin Ordin al Președintelui CNAS (art. 211 alin. (1)).

Raporturile juridice dintre Casa de Asigurări de Sănătate și persoana fizică sunt esențialmente contractuale. Legea nr. 95/2006 cuprinde o reglementare completă a drepturilor și obligațiilor asiguraților și, corelativ, a drepturilor și obligațiilor caselor de asigurări. Printre cele mai importante drepturi petenta menționează:

- dreptul asiguratului de a-și alege furnizorul de servicii medicale (art. 218 alin.(2) lit.a), teza I);

- dreptul asiguratului de a alege Casa de asigurări de sănătate la care se asigură (art. 218 alin.(2) lit.a), teza II). Petenta solicită organului emitent al actului atacat dacă există actul prin care se consideră că și-a exercitat dreptul de opțiune anterior menționat, precum și contractul încheiat cu subsemnata;

- dreptul asiguratului și obligația casei de asigurări de a fi informat, cel puțin o dată pe an, asupra serviciilor de care beneficiază, a nivelului contribuției personale și a modalității de plată (art. 222).

Potentul precizează că nu a solicitat încheierea unui contract cu C.A.S., nu a încheiat un astfel de contract, nu a solicitat efectuarea de servicii de către C.A.S. și nici nu s-a efectuat de către C.A.S. vreo informare de natura celei prevăzută de lege. Nu există o bază legală sau faptică pentru existența actului contestat sau pentru pornirea procedurii de executare.

În virtutea caracterului ei contractual contribuția pentru asigurări sociale diferă de impozite. În timp ce impozitul este o prestare bănească către stat fără pretenție de contraprestație individuală, contribuției de asigurări sociale îi corespunde o pretenție de contraprestație, în acest caz concret accesul la un pachet de servicii oferit de sistemul de sănătate. Din acest motiv obligația de plată a unei contribuții de asigurări sociale presupune existența unui contract de asigurare. Ori, în cazul de față, atât contractul cât și contraprestația corespunzătoare obligației de plată a contribuției lipsesc cu desăvârșire.

În mod evident, atât timp cât nu există o obligație de plată a obligației principale, accesoriile calculate de pârâtă după criterii cu privire la care nu am fost informat nu au justificare legală.

Independent de existența debitului principal, solicitarea accesoriilor este una nelegală, sens în care s-a pronunțat și Curtea de Apel ... prin Decizia nr.../08.10.2009 în care a reținut în mod corect că omisiunea declarării veniturilor din activități independente la Casa de Sănătate nu este sancționată de legislația în vigoare. De asemenea, Curtea a reținut că datorită ignorării de către CAS a obligației de informare conținută în art.222 din Legea nr.95/2006, nu există o atitudine culpabilă a asiguratului ceea ce implică absolvirea de la plata unor sancțiuni cum ar fi accesoriile la contribuția de asigurări de sănătate.

Nu există o bază legală pentru solicitarea penalităților, pentru neplata asigurărilor sociale de sănătate decât din momentul în care aceste obligații au fost comunicate persoanei în cauză.

În drept petentul își întemeiază contestația pe prevederile Codului de procedură fiscală, Codului de procedură civilă, Legii nr. 95/2006, precum și ale celorlalte acte normative aplicabile în materie.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../31.12.2012 emisă de Administrația Finanelor Publice, în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost calculate obligații de plată accesorii în sumă de:

- ... lei aferente diferenței de impozit anual de regularizat;

- ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoane care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri.

Dobânzile în sumă de ... lei au fost calculate în cotă de 0,04% pentru diferența de impozit anual de regularizat în sumă de ... lei datorat de contribuabil și neachitat pentru perioada 29.11.2012 – 31.12.2012.

Perioada pentru care s-au calculat dobânzile în sumă de ... lei a fost 31.05.2012 – 03.10.2012, având ca bază de calcul debitul principal în sumă de ... lei, iar documentul prin care s-a individualizat suma de plată este Declarația nr.../28.02.2012.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile contestatarului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se retin următoarele:

1. Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fond asupra dobânzilor aferente diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de ... lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../31.12.2012 emisă de

Administrația Finanțelor Publice, în condițiile în care domnul X nu prezintă în susținere motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația.

În fapt,

Domnul X a formulat contestație împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de Administrația Finanțelor Publice** prin care s-au stabilit dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de ... lei.

Deoarece petentul nu a prezentat motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația pentru această sumă, Biroul soluționare contestații, cu adresa nr..../13.03.2013, a solicitat contestatorului, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei, să prezinte motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația. Așa cum rezultă din confirmarea de primire aflată la dosarul cauzei, petentul a primit adresa în data de 20.03.2013, însă până la data emiterii prezentei decizii nu a răspuns la solicitarea D.G.F.P.

În drept, speței supuse analizei îi sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, unde referitor la forma și conținutul contestației, se precizează următoarele:

"Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

(...)"

De asemenea, prevederile pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, stipulează ca:

" 2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

În vederea soluționării contestației, organul competent din cadrul D.G.F.P. Neamt a avut în vedere și prevederile art.213 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală, unde referitor la soluționarea contestației, se precizează expres faptul ca:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile partilor, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării",

coroborate cu pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003, republicată, care prevede referitor la soluțiile asupra contestației că aceasta este:

"b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării", organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, se reține faptul că, deși domnul X contestă suma de ... lei reprezentând dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat, acesta nu aduce în susținerea contestației niciun argument de fond din care să rezulte o altă situație față de cea stabilită prin decizia contestată.

Prin adresa nr..../13.03.2013 transmisă prin poștă cu confirmare de primire, D.G.F.P. a solicitat domnului X, ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia **sa precizeze în scris, și motivele de fapt și de drept care stau la baza contestării sumei de ... lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de Administrația Finanțelor Publice, **solicitare la care petentul nu a răspuns.**

Având în vedere cele precizate mai sus și ținând seama de faptul că domnul X nu aduce argumente care să fie justificate cu documente și motivate pe baza de dispoziții legale prin care să combată suma de ... lei stabilită în decizia contestată, **se va respinge ca nemotivată contestația formulată pentru dobânzi în sumă de ... lei, aferente diferenței de impozit anual de regularizat.**

2. În ceea ce privește contestația formulată împotriva dobânzilor în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de Administrația Finanțelor Publice, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care soluționarea cauzei depinde de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecări.

În fapt,

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../31.12.2012 emisă de Administrația Finanelor Publice au fost calculate obligațiile de plată accesorii în sumă de ... lei aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Perioada pentru care s-au calculat accesoriile a fost 31.05.2012 – 03.10.2012, având ca bază de calcul debitul principal în sumă de ... lei, debit ce a fost stabilit ca obligație de plată de Casa de Asigurări de Sănătate și a fost contestat de domnul X.

La dosarul cauzei există, în copie, Decizia nr..../29.01.2013 emisă de C.A.S. formulată de petent împotriva Deciziei nr..../31.05.2012 referitoare la obligațiile de plată și calculul accesorii, în care se face referire atât la debitul de bază cât și la accesorii și acțiunea depusă la Tribunal împotriva Deciziei nr..../29.01.2013 și înregistrată sub nr..../103/2013, documente care dovedesc faptul că suma de bază de ... lei, pentru care s-au calculat dobânzile în sumă de ... lei, este în litigiu.

În drept,

Articolul 214 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, prevede :

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

(...)

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări.

(...)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...).”

Față de cele prezentate anterior, reținem că obiectul dosarului supus soluționării îl reprezintă dobânzile în sumă de ... lei, care sunt o măsură accesorie în raport cu contribuția de asigurări sociale de sănătate în sumă de ... lei stabilită de Casa de Asigurări de Sănătate. Întrucât domnul X a contestat și obligația de plată care reprezintă baza de calcul pentru dobânzile în sumă de ... lei, iar în dosarul nr..../103/2013 aflat pe rolul Tribunalului ..., care are ca obiect contestația privind contribuția de asigurări de sănătate în sumă de ... lei și obligațiile de plată accesorii în sumă de ... lei, calculate de C.A.S. până la data de 31.05.2012, nu s-a pronunțat o soluție definitivă și irevocabilă în ceea ce privește debitul, organul de soluționare a contestației nu se poate pronunța în ceea ce privește obligația de plată a accesoriilor, potrivit principiului „accesoriul urmează principalul”.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor art.210, art.214 alin.(1) lit.b) și alin.(3), art. 216 alin. (1) și art. 218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca *nemotivată* a contestației formulate de domnul X împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de A.F.P.** pentru suma de ... lei.

2. *Suspendarea* soluționării contestației formulate de domnul X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..../31.12.2012 emisă de A.F.P. pentru suma de ... lei, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie reluată procedura de soluționare de către organul competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

Decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunal, conform art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia, conform prevederilor legale.

Director executiv,